

תת"ע 10460/13 - מדינת ישראל נגד אבי שי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

20 פברואר 2015

תת"ע 13-05-10460 מדינת ישראל נ' אבי שי

בפני כב' השופטת דלית ורד

מדינת ישראל

בעניין: מאשימה

נגד

אבי שי

נאשם

הכרעת דין

בנוגד הנאשם הוגש כתוב אישום, המיחס לו שימוש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית בעת שהרכב היה בתנועה, עבירה בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן - תקנות התעבורה).

נסיבות האירוע בהתאם לכותב האישום, היו כי ביום 13.3.1.12:47, נפג הנאשם ברכב פרטיה מסווג סזוקי מסטפראן 5390313 (להלן-רכב), ברחוב רבי עקיבא בבני ברק, ופנה שמאלה לרחוב ז'בוטינסקי, לכיוון מערב, בנתיב השלישי מימין. השוטר, יורם חבה (להלן - השוטר), שעמד על הכביש ברחוב ז'בוטינסקי סמוך ל"מכון מושך", הבחן שהנאשם אוחז בטלפון נייד בידו הימנית צמוד לאוזן ימין, ונוגג כשהוא אוחז בהגה בידו השמאלית בלבד. השוטר סימן לנאשם לעצור, וחברו שישב לצדו במושב הקדמי הסתכל לעבר השוטר. הנפג הסב אף הוא את מבטו לשוטר, הוריד את הטלפון הנייד והמשיך בנסעה. השוטר עלה על האופנוע המשטרתי ונסע אחרי הנאשם מרחק קצר של 5 מטרים, עד שהגיע לחילון הנושא ודרש מהנאשם לעצור בצד. הנאשם נעצר ברחוב ז'בוטינסקי 155 ברמת גן, תוך שמירת קשר עין עד לעצירתו. הוסבירה לנאשם מהות העבירה.

בתגובה הנאשם לרישום הדו"ח, נאמר: "לא ראיתי אותו, אני לא צריך יש לי אוזניה מובנית שתלויה על המראה הקדמית שלי מחוברת לפלאפון. אם הייתי מסתכל לפלאפון היה מדבר".

מטעם התביעה העיד השוטר, אשר ערך את הودעת תשלום הכנס וזוהה כעדות ראשית (ת/1) בהתאם להוראות סעיף 27(א)(1) לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961, וכן הוגש תרשימים שערכ (ת/2).

מטעם ההגנה העידו הנאשם ואחיו, מר ישראל שטרית, והוגשו הצילומים נ/1 עד נ/3.

העבירה הינה מסוג בירית משפט והकנס המוטל עליה הינו בסך של 1,000 ל"נ.

במועד ההקראה, כפר הנאשם בכתב האישום וטען: "השוטר היה במפרץ חניה ואני נסעת בנתיב השמאלי והוא היה בנתיב הימני, והייתה תנואה. מדובר בצומת מכון מור, ובשעה 09:00-09:08 בבוקר. אני לא השתמש בתלפון, אני נהג מאז זהיר, גם אחוי היה איתני ברכב. הטלפון היה באחד התאים, אני משתמש שהוא לא יהיה קרוב אליו".

לאחר שיעינתי בראיות ובעדויות שהובאו לפני, הגיעו להחלטה כי יש להרשיע את הנאשם בביצוע העבירה זאת מהטummies הבאים:

1. טענתו המרכזית של הנאשם הייתה כי לא נסע ברוחב רבי עקיבא ופנה שמאלה לרחוב ז'בוטינסקי, אלא כמנגגו מדי בוקר בנסיעתו מירושלים, פנה בכביש גהה לרחוב ז'בוטינסקי בבני ברק, והמשיך בנסיעה לכיוון ישר, זאת בדרך למקומם עובdotno ברמת גן. הנאשם ציין כי האירוע היה בסביבות 00:00:08 עד 09:00 בבוקר, ואף הוסיף כי האירוע התרחש בשעת בוקר מוקדמת שעלה האזרע פקוק.

על פי הרשות בדוח האירוע היה בשעות הצהרים, בשעה 12:47. נראה כי הנאשם לא זכר היטב את נסיבות האירוע, ומכל מקום מתברר כי במועד האירוע לא נסע הנאשם במסלול הנסעה הרגיל כדרכו מדי בוקר למקום העבודה, אלא היה במהלך נסעה אחרת, שבוצעה בשעות הצהרים.

יודע כי הנאשם העיד כי נהג לנסוע ברכבים שכורים, וטען כי ביום האירוע נסע בפיastaה לבנה, בעוד שבפועל נסע ברכב מסווג סוזוקי בצבע שחור.

2. חרף טענתו של הנאשם כי נסע ברוחב ז'בוטינסקי ברמת גן, הינו בנסעה לכיוון ישר, ולא פנה שמאלה ברוחב רבי עקיבא לעבר רחוב ז'בוטינסקי, מצא לנכון הנאשם לצלם צילומים בונגע למסלול הנסעה של רכבים הפונים שמאלה מרוחב רבי עקיבא לעבר רחוב ז'בוטינסקי (ראה נ/1-ג/2).

במועד ההקראה טען הנאשם כי השוטר עמד במפרץ החניה, על הנתיב הימני. טענה זו מתיחסת עם האמור בדוח בו נאמר כי השוטר עמד על הכביש, אף עם הشرطות (ת/2) שהוגש במסגרת פרשת התביעה.

תמונה כיצד ידע הנאשם לציין את מיקום עמידתו של השוטר, זאת בהתחשב בטענותו כי לא הבחן בשוטר עד למועד בו נקשר השוטר על חלון הרכב, ובטענתו הנוספת כי "בדו"ח לא כתוב מאיפה באתי, ואני לא קראתי את הדו"ח". אם אמונם לא קרא הנאשם את הדוח, כיצד ידע עוד במועד ההקראה הין עמד השוטר?

אני סבורה כי נתונים אלה תומכים בטענתו של השוטר כי משהבחן בו הנאשם, הוריד הנאשם את הטלפון הנידי והמשיך בנסיעתו.

3. במועד האירוע טען הנאשם כי הטלפון הנידי שברשותו היה מחובר לאוזניה אשר הייתה תלואה על עמוד 2

מראת הרכב.

במועד ההקראה טען הנאשם כי הטלפון היה באחד מתאי הרכב. הנאשם חזר וטען כי הטלפון לא היה לידיו, אלא היה באחד מתאי הרכב אף בחקירתו הראשית (פרוט' עמ' 5, שורה 19). משועמת הנאשם עם הסתרה שנפלה בגרסאותיו השונות באשר למקום הטלפון, השיב: "**הוא יכול עדין להיות באחד התאים ועדין יכול להיות מחובר לאוזניהם. זה לא סותר.**" ובהמשך הוסיף "**יש לזה חוט ארוך**" (פרוטוקול עמ' 7, שורות 10-8).

לא מצאתי לנכון לקבל גרסה מאוחרת וכובשה זו שהעלה הנאשם. לא נטען כי גרסה זו הועלתה בשעת האירוע בפני השוטר, ולא מצאתי לה סימוכין בתגובהו של הנאשם במועד ההקראה או בחקירתו הראשית בעת הדין.

4. הנאשם טען כי השוטר פנה אליו לראשונה במרחך של שני צמתים לאחר הצומת עם רבי עקיבא, ומכאן ניתן להבין כי הטענה היא לטעות בזיהוי. בה בעת טען הנאשם כי רחוב ז'בוטינסקי היה פקוק אותה עת.

משائין חולק בוגע למקומות עמידתו של השוטר, ונוכח קיומו של עומס לתנועה, לא ניתן לקבל את טענת הנאשם כי השוטר פנה אליו לראשונה רק במרחך משמעותי ממקום ביצוע העבירה. גרסתו של השוטר כי לצורך פינויו לנאים (דרך חלון הנוסע) נדרשה אר נסיעה קצרה - מתיישבת עם הטענה אודות קיומו של פקק תנועה. השוטר אף הסביר כי בצומת עצמו לא היה פקק שעיה שהרכבים פנו מרחוב רבי עקיבא לעבר רחוב ז'בוטינסקי, אלא הפיקק היה לאחר הצומת, בהמשךו של רחוב ז'בוטינסקי. מסיבה זו ולنוכח העובדה שהנאים נהג בנתיב השמאלי, לא ניתן היה לעצור את הרכב הצד הדרק בקרבת מקום, אלא היה על הנאשם לנסוע כברת דרר נוספת.

5. אחיו של הנאשם מסר בעדותו "**ACHI TEUN SHLA DIBER BETELFON, GAM ANI AMARTI SHLEDUTI HOA LA DIBER BETELFON**" (פרוט' עמ' 7, שורות 21-20). ניתן להבחין כי אחיו של הנאשם לא אישר בפה מלא כי הנאשם לא דיבר בטלפון או לא החזיק בו.

במועד האירוע הנאשם אכן הכחיש כי לא דיבר בטלפון וטען "**AM HAYTI MASTACHEL LPELAFFON HAYTI M'DIBER**", אך לא הכחיש את אחיזתו בטלפון הנידי.

בנוסף, אחיו של הנאשם לא טען כי הטלפון היה מונח באחד התאים ומהorer בכבל ארוך לאוזניהם של המראות הקדמיות, אלא טען "**ANI LA YODUA AYFA HOA SHM OTTO, OOLI BEKIS**" (פרוט' עמ' 8, שורה 4).

6. השוטר הסביר בחקירתו הנגדית כי אם הרכב היה נושא ברחוב ז'בוטינסקי לכיוון ישר בנתיב השלישי מימין, לא היה עוצר את הרכב על מנת שלא לסקן את עצמו. הנאשם טען כי אותו סיכון קיים גם מקום בו רכב פונה מרחוב רבי עקיבא שמאליה לנתיב השלישי ברחוב ז'בוטינסקי, ומכאן שגרסתו של השוטר אינה הגיונית.

ואולם השוטר הסביר בעדותו כי ברחוב ז'בוטינסקי נסועים הרכבים בשלושה נתיבי נסיעה, שעה שלצורך פניה שמאלה מרוחב רבי עקיבא לז'בוטינסקי, קיימים אר שני נתיבי נסיעה, והוסיף כי הנאשם פנה שמאלה בנתיב השמאלי ביותר, ולא היו רכב שפנה בנתיב מימין לו.

לאחר כל האמור לעיל, ולאחר שהזהרתי עצמי מפני הרשעה על סמן עדות ייחוד, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה שיוכסה לו בכתב האישום, עקב לכך שנתי אמון בಗרסתו של השוטר אשר מצאתי כי היא מתיחסת עם נסיבות האירוע. הנאשם בעדוות הסתבר בכל הנוגע למיקומו של הטלפון הנייד בשעת האירוע, ואף בקשר לעניינים נוספים. בכלל אלה מצאתי משומן חזוק לביצוע העבירה המียวחשת לנאם.

אשר על כן, ארשיע את הנאשם בעבירה שיוכסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, יג שבט תשע"ה, 02 פברואר 2015, במעמד הצדדים